

Arrest

nr. 130 257 van 26 september 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 17 januari 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 december 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 september 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 september 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. VAN ROSSEM, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Iraakse nationaliteit te hebben en van Koerdische origine te zijn. U verklaarde afkomstig te zijn uit het dorp Kareza in de provincie Suleymania (Noord-Irak). In 1998 zou u samen met uw ouders naar de stad Suleymania zijn verhuisd. U zou er sinds 2000 een CD- en DVD-winkel hebben uitgebaat. Daar u in uw zaak ook erotische films verkocht zou u problemen hebben gekregen met een terroristische groepering. Ook nadat u uw zaak had verkocht zou nog problemen hebben gekend. Uw vader zou vervolgens bij u thuis door één van uw belagers zijn doodgeschoten. Kort nadien zou u een

dreigbrief hebben ontvangen. Uit vrees voor uw leven zou u op 13 november 2005 Irak hebben verlaten en naar

België zijn gereisd waar u op 17 januari 2006 een eerste asielaanvraag indiende.

Op 6 februari 2006 werd door de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) besloten tot een weigering van verblijf met bevel het grondgebied te verlaten en deze weigeringsbeslissing werd door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) op 26 april 2006 bevestigd

gezien er geen enkel geloof kon worden gehecht aan uw beweerde bezit en werkzaamheden in een CD- en DVD-winkel en (bijgevolg) evenmin aan de problemen die u hierdoor zou hebben gekend.

Op 14 februari 2007 werd uw verzoek tot schorsing door de Raad van State (RvS) verworpen.

U, die verklaarde het Belgisch grondgebied niet te hebben verlaten, diende op 25 september 2007 een tweede asielaanvraag in. Uw dossier werd door de DVZ doorgestuurd naar het CGVS waar u op 5 september 2007 werd uitgenodigd voor uw gehoor.

Op 18 december 2007 werd door het CGVS besloten tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus daar u zich bij uw tweede asielaanvraag volledig baseerde en voortbouwde op uw reeds eerder ongeloofwaardig bevonden verklaringen, er in het kader van uw tweede asielaanvraag bijkomende ongerijmdheden, die de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid eens te meer ondersteunen, konden worden vastgesteld én de thans door u aangebrachte stukken, i.c. uw identiteitskaart en een attest van de rechtbank betreffende het overlijden van uw vader, geenszins van die aard waren om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid te weerleggen.

Deze weigeringsbeslissing werd op 12 maart 2008 door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) bevestigd.

U, die verklaarde het Belgisch grondgebied niet te hebben verlaten, diende op 10 september 2008 een derde asielaanvraag in. Op 17 oktober 2008 werd door de DVZ besloten tot een weigering tot in overwegingname (bijlage 13quater).

U, die verklaarde het Belgisch grondgebied niet te hebben verlaten, diende op 28 mei 2011 een vierde asielaanvraag in. Op 14 juni 2011 werd door de DVZ besloten tot een weigering van in overwegingname (bijlage 13quater). U, die verklaarde het Belgisch grondgebied niet te hebben verlaten, diende op 9 september 2013 een vijfde asielaanvraag in. Ter staving van uw vijfde asielaanvraag merkte u op dat de problemen waarvoor u in 2005 uit Irak bent weggevlucht nog steeds actueel zijn. Via uw moeder zou u vernomen hebben dat uw problemen met 'Ansar al Islam' nog actueel zijn. Eén tot anderhalf jaar geleden zou Ansar Al Islam nog naar u zijn komen vragen. Uit vrees voor uw leven zou u actueel niet naar Irak kunnen terugkeren. U merkte ook nog op dat u graag papieren zou willen om hier te kunnen werken. U legde geen nieuwe stukken voor ter staving van uw vijfde asielaanvraag.

B. Motivering

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een meervoudige asielaanvraag bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal het asielverzoek niet in overweging.

Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt en waarvan kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van uw vorige aanvragen hebt uiteengezet, i.c. het feit dat u door 'Ansar al Islam' zou worden gezocht omwille van uw voormalige werkzaamheden in een CD- en DVD-winkel waar u ook erotische films verkocht, moet worden beklemtoond dat uw vorige aanvragen door het CGVS werden afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid en dat deze motieven door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werden bevestigd. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidige aanvraag louter bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van die aard om de vastgestelde ongeloofwaardigheid op te heffen. Uw aanvullende verklaringen - nl. u vernam van uw moeder dat uw problemen nog steeds actueel zijn - betreffen bovendien loutere beweringen afkomstig van een betrokken, geenszins objectieve partij.

Waar u nog aanhaalt dat u geen verblijfsvergunning heeft en een asielaanvraag indiende omdat u papieren wil om hier te kunnen werken, moet worden opgemerkt dat deze motieven geenszins ressorteren onder de vluchtelingenconventie en evenmin kunnen worden ondergebracht onder de

definitie van subsidiaire bescherming.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Naast de beoordeling van uw asielaanvraag in het licht van de criteria van de Vluchtelingenconventie, dient te worden onderzocht of u een risico in de zin van art. 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet loopt en of u op die basis in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus.

Uit een analyse van de situatie in Irak blijkt dat er op dit ogenblik in Noord-Irak geen reëel risico van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet bestaat. Zoals blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan u een kopie in het administratief dossier aantreft, is de situatie op dit ogenblik niet van die aard dat er voor burgers sprake kan zijn van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van veralgemeend, willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat uw asielaanvraag niet in overweging kan worden genomen in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker betoogt in zijn verzoekschrift als volgt: *“De aanvraag van verzoeker werd niet in overweging genomen door het CGVS daar het CGVS meent er geen nieuwe elementen zijn die aan de orde zijn, die de kans aanzienlijk groter zou maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Verzoeker is van mening dat er wel degelijk sprake is van nieuwe elementen en dat zijn aanvraag bijgevolg wel in overweging diende genomen te worden.*

Bovendien schendt de beslissing van het CGVS de algemene beginselen van behoorlijk bestuur: - redelijkheidsbeginsel: Dit betekent dat als het CGVS een beslissing neemt, dit in alle redelijkheid moet doen. Dit betekent dat alle belangen die bij de beslissing gemoeid zijn tegen elkaar moeten zijn afgewogen. Dat het duidelijk is dat het CGVS dit beginsel flagrant schendt, door geen rekening te houden met de belangen van verzoeker!

- Zorgvuldigheidsbeginsel: De overheid moet een besluit zorgvuldig voorbereiden en nemen. Het CGVS heeft nagelaten de situatie van verzoekers grondig te onderzoeken. Men onderzoekt niet of verzoeker terug kan keren naar zijn land van herkomst

- Motiveringsplicht:

De motiveringplicht gebiedt dat iedere bestuurshandeling gedragen wordt door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn. De motieven moeten bijgevolg minstens kenbaar, feitelijk juist en draagkrachtig zijn. (dit wil zeggen de beslissing rechtens kunnen dragen en verantwoorden) .1. De zijnsgrond van het besluit moet gedetermineerd zijn door een correcte toepassing van het toepasselijke materiële en formele recht (juridische motieven) op de feiten uit de het administratief dossier. Uit de bestreden beslissing kan op geen enkele wijze afgeleid worden op welke basis dan wel de beslissing is genomen. Dat dit alles een schending is van de wet van 29.07.1991 namelijk een schending van de formele motiveringsplicht.”

Verzoeker is van mening dat de nieuw aangebrachte documenten en informatie wel degelijk in overweging dienen te worden genomen in het kader van zijn eerste asielaanvraag, en dat deze wel degelijk zijn geloofwaardigheid met betrekking tot de eerste asielaanvraag versterken. Hij gaat niet akkoord met de stelling van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat er geen nieuwe elementen aanwezig zouden zijn. Verzoeker is van mening dat hij er alles aan gedaan heeft om de documenten bijeen te krijgen en te bezorgen aan de bevoegde diensten. Verzoeker wijst erop dat zijn leven in gevaar is en hij onmogelijk kan terugkeren naar zijn land van herkomst. Volgens verzoeker is het kennelijk onredelijk van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen om zijn “derde” asielaanvraag niet in overweging te nemen en zelfs te weigeren deze te onderzoeken, louter en alleen omdat hij een negatieve beslissing mocht ontvangen met betrekking tot zijn eerste twee asielaanvragen. Het is onzorgvuldig van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen om verzoekers gegronde vrees voor vervolging niet te onderzoeken.

Met betrekking tot de subsidiaire beschermingsstatus is verzoeker van mening dat de situatie in Irak, zeer onveilig is. Verzoeker geeft aan dat het voor hem niet duidelijk is op welke informatie het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich baseert en dat deze op dit moment achterhaald is. Verzoeker wijst erop dat er geen kopie van deze informatie in het administratief dossier is terug te vinden, hetgeen een flagrante schending vormt van het motiveringsbeginsel. Verzoeker brengt bij zijn verzoekschrift verschillende stukken bij van onafhankelijke mensenrechtenorganisaties

om zijn betoog te staven. Verzoeker meent bijgevolg dat wanneer hij zou moeten terugkeren artikel 3 van het EVRM zal geschonden worden. Verzoeker geeft aan dat het duidelijk is voor de Iraakse asielzoekers dat hun regering er alles aan doet om voor de buitenwereld duidelijk te maken dat zij terug op de democratische weg zijn en dit omdat zij uiteraard nood hebben aan humanitaire hulp, doch dit betekent niet dat de plaatselijke situatie verbeterd is. Verzoeker verwijst naar vermeldingen van Human Rights Watch en Amnesty International en stelt dat hij wel degelijk nood heeft aan internationale bescherming en dat het onaanvaardbaar is dat de verwerende partij dit weigert te onderzoeken. Verzoeker verwijst naar zijn asielrelaas en stelt uit Irak te zijn gevlucht omwille van de problemen die hij had met een terroristische beweging. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen schendt vervolgens het rechtszekerheidsbeginsel. Verzoeker acht het onverantwoord om burgers terug te sturen naar zo'n onveilige situatie. Verzoeker kan de bescherming van zijn land overigens niet inroepen.

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift volgende documenten: "recente informatie m.b.t. de situatie in Irak".

2.2. Huidig beroep werd ingesteld tegen een beslissing van weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag, genomen op 19 december 2013 in toepassing van artikel 57/6/2 van de vreemdelingenwet.

In het kader van verzoekers eerste asielaanvraag werd op 6 februari 2006 door de Dienst Vreemdelingenzaken besloten tot een weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten en deze weigeringsbeslissing werd door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 26 april 2006 bevestigd op grond van volgende vaststellingen: er kon geen geloof worden gehecht aan verzoekers verklaring problemen te hebben gekend met terroristen die het niet namen dat hij erotische films verkocht in zijn winkel omdat er geen geloof kon worden gehecht aan het gegeven dat verzoeker sinds 2000 een cd- en dvdwinkel had uitgebaat, aangezien verzoekers kennis omtrent de films die hij zou hebben verkocht of van films in het algemeen zeer beperkt is, verzoeker geen voorbeeld kon geven van films die zijn belagers in beslag hadden genomen, verzoeker slechts twee voorbeelden van cd's kon geven, hij slechts één naam van een collega of concurrent in Suleymaniyah kon geven en er verscheidene tegenstrijdigheden en leemtes bestaan tussen zijn opeenvolgende verklaringen. Verzoekers verzoek tot schorsing werd op 14 februari 2007 door de Raad van State verworpen. Verzoekers tweede asielaanvraag werd door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 18 december 2007 afgewezen op grond van de vaststellingen dat verzoeker zich bij zijn tweede asielaanvraag volledig baseerde en voortbouwde op zijn reeds eerder ongeloofwaardig bevonden verklaringen en er in kader van zijn tweede asielaanvraag bijkomende ongerijmdheden konden worden vastgesteld en dat de voorgebrachte stukken, zijnde zijn identiteitskaart en een attest van de rechtbank met betrekking tot het overlijden van verzoekers vader geenszins van aard zijn dat zij de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid konden herstellen. Ook oordeelde de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat er in Noord-Irak geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet aanwezig is. De Raad bevestigde in zijn arrest van 12 maart 2008 de negatieve beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

2.3. Eens hij een beslissing over een bepaalde asielaanvraag heeft genomen, heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wat die aanvraag betreft, zijn rechtsmacht uitgeput (RvS 19 juli 2011, nr. 214.704). Hij mag derhalve, zonder het principe van het gewijsde van een rechterlijke uitspraak te schenden, niet opnieuw uitspraak doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere asielaanvragen werden beoordeeld en die als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen. De bevoegdheid van de Raad is beperkt tot de beoordeling van de in de huidige asielaanvraag aangehaalde nieuwe elementen en de mogelijke gevolgen hiervan bij een eventuele terugkeer naar het land van herkomst.

2.4. In haar beslissing heeft de verwerende partij met recht kunnen besluiten dat onderhavige asielaanvraag geen nieuwe elementen bevat die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking komt. De motieven van de bestreden beslissing vinden steun in het administratief dossier en zijn deugdelijk.

In zijn verzoekschrift brengt verzoeker geen argumenten aan die de motieven van de beslissing op afdoende wijze kunnen weerleggen. Verzoeker beperkt zich tot een algemene kritiek op de beslissing van de commissaris-generaal en benadrukt dat voornoemde geen rekening heeft gehouden met de nieuwe stukken en documenten. Verzoeker gaat evenwel voorbij aan de concrete motieven uit de bestreden beslissing die stellen dat: *“Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt en waarvan kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van uw vorige aanvragen hebt uiteengezet, i.c. het feit dat u door ‘Ansar al Islam’ zou worden gezocht omwille van uw voormalige werkzaamheden in een CD- en DVD-winkel waar u ook erotische films verkocht, moet worden beklemtoond dat uw vorige aanvragen door het CGVS werden afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid en dat deze motieven door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werden bevestigd. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidige aanvraag louter bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van die aard om de vastgestelde ongeloofwaardigheid op te heffen. Uw aanvullende verklaringen - nl. u vernam van uw moeder dat uw problemen nog steeds actueel zijn - betreffen bovendien loutere beweringen afkomstig van een betrokken, geenszins objectieve partij.*

Waar u nog aanhaalt dat u geen verblijfsvergunning heeft en een asielaanvraag indiende omdat u papieren wil om hier te kunnen werken, moet worden opgemerkt dat deze motieven geenszins ressorteren onder de vluchtelingenconventie en evenmin kunnen worden ondergebracht onder de definitie van subsidiaire bescherming”.

Hieruit blijkt duidelijk dat verzoeker geen nieuwe elementen heeft naar voor gebracht.

Verzoekers loutere bewering dat hij van zijn moeder vernam dat zijn problemen nog steeds actueel zijn kan niet worden gekwalificeerd als een nieuw element dat de kans aanzienlijk groter maakt dat hij voor internationale bescherming in aanmerking komt. Met het louter verwijzen naar zijn asielrelaas in het verzoekschrift doet verzoeker geen afbreuk aan het voormelde. De Raad stelt vast dat verzoeker geen stukken indiende bij zijn vijfde asielaanvraag. Bijgevolg zijn er geen nieuwe elementen die de kans op een erkenning als vluchteling overeenkomstig het bepaalde in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of op een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 aanzienlijk groter maken.

Uit het geheel waarop de Raad vermag acht te slaan, blijkt evenmin enige aanwijzing waaruit zou blijken dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet zouden lopen in geval van terugkeer naar Irak.

De bestreden beslissing stelt dienaangaande het volgende: *“Uit een analyse van de situatie in Irak blijkt dat er op dit ogenblik in Noord-Irak geen reëel risico van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet bestaat. Zoals blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan u een kopie in het administratief dossier aantreft, is de situatie op dit ogenblik niet van die aard dat er voor burgers sprake kan zijn van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van veralgemeend, willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”.*

Verzoekers bewering dat er in het administratief dossier geen informatie inzake de veiligheidssituatie met betrekking tot Irak vervat zit mist feitelijke grondslag. De Raad stelt vast dat uit de informatie duidelijk aanwezig in het administratief dossier (Subject Related briefing “Irak” “De actuele veiligheidssituatie in Noord-Irak” van 12 april 2013) blijkt dat er in Noord-Irak geen reëel risico van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet bestaat. Deze informatie vermeldt immers dat de Noord-Iraakse provincies, Dohuk, Erbil en Suleymaniya, grotendeels ontsnappen aan het gewapende conflict dat anno 2012-2013 in Irak plaatsvindt, dat het geweld in dit gebied veel minder frequent is dan elders in Irak, dat er in de regio een relatieve stabiliteit heerst en dat de zeldzame terreurdaden in Noord-Irak over het algemeen geen burgers als doelwit hebben.

Ook uit de recente informatie die door de verwerende partij aan haar verweernota werd gevoegd (COI Focus Irak – de veiligheidssituatie in Noord-Irak van 30 juni 2014) blijkt dat er in Noord-Irak geen reëel risico van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet bestaat. De veiligheidssituatie in de drie Noord-Iraakse provincies Dohuk, Erbil en Suleymaniyah is significant stabiel dan deze in Centraal-Irak, en afgezien van één incident in september 2013, vonden er geen grootschalige terreuraanslagen plaats. Hieruit blijkt tevens dat de aanslag de veiligheidsdienst Asayish als doelwit had en dat er geen burgers om het leven kwamen.

Uit de recente informatie die de verwerende partij aan haar aanvullende nota van 19 september 2014 voegt (COI Focus Irak – De impact van het IS offensief op de veiligheidssituatie in Noord-Irak van 27

augustus 2014), blijkt ook dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, maar dat de actuele toename in geweld- en terreurdaden geconcentreerd is in een aantal Centraal-Iraakse provincies, waarbij vooral de Iraakse grootsteden worden getroffen. Ook blijkt het geweldsniveau en de impact van het geweld regionaal erg verschillend te zijn. Ook uit deze zeer recente informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in de drie noordelijke provincies Dohuk, Erbil en Suleymaniya formeel onder bestuur van de Kurdistan Regional Government (KRG), significant stabiel is dan de situatie in Centraal-Irak. Het grondoffensief dat IS sinds juni 2014 is hoofdzakelijk gesitueerd in de Centraal-Iraakse provincies en heeft geen effect op de veiligheidssituatie in KRG. De gebieden waar er strijd wordt geleverd betreffen de zogenaamde betwiste gebieden die niet tot de erkende Koerdische Autonome Regio in Noord-Irak, zijnde de drie noordelijke provincies Dohuk, Erbil en Suleymaniya, behoren. Er vinden nog wel kleinschalige aanslagen plaats, maar deze hebben over het algemeen geen burgers als doelwit.

Uit het geheel van de informatie waarop de Raad vermag acht te slaan, blijkt dat er actueel voor burgers in de provincie Suleimaniyah in Noord-Irak aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet is.

Verzoeker brengt een aantal artikelen bij over de veiligheidssituatie in Afghanistan in het algemeen zonder dat deze ingaan op de specifieke situatie in de provincie Suleimaniyah in Noord-Irak van waar hij afkomstig is. Deze artikelen kunnen dan ook de voormelde informatie niet ondergraven.

Ter terechtzitting stelt verzoekende partij dat de door de verwerende partij aangebrachte informatie niet meer de actuele situatie omschrijft in Noord-Irak. Deze algemene opmerking doet niets af aan de door de verwerende partij aangebrachte informatie. De recentste informatie van de verwerende partij dateert immers van een maand geleden, 27 augustus 2014, en verzoekende partij brengt zelf geen concrete elementen bij dat de toestand in het betrokken gebied inmiddels zou gewijzigd zijn.

Een verwijzing naar algemene rapporten volstaat evenmin om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hen betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging dient in concreto te worden aangetoond en verzoeker blijft hierover in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr. 121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480).

2.5. Uit wat voorafgaat blijkt niet dat verzoeker in geval van een terugkeer naar zijn land een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade moet ondergaan. Deze vaststellingen volstaan om de in het verzoekschrift aangevoerde argumenten niet verder te onderzoeken, aangezien zo'n onderzoek niet tot een ander besluit kan leiden. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beschikt inzake beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop. De Raad onderwerpt de zaak aan een volledig nieuw onderzoek en wijst een arrest dat in de plaats komt van de bestreden beslissing waardoor een onderzoek naar de aangevoerde schendingen in de middelen opgeworpen in het verzoekschrift niet langer relevant zijn.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig september tweeduizend veertien door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF